

Verslag van een avondje DETO 35+

23-09-2025

DETO 35+ wint op karakter, chaos en een stalen punter van René "De Sloopkogel" Nijhof
Voetbal? Nauwelijks. Drama? Alles. Feest? Helaas, niet bij ON.

Wat er vrijdagavond precies is gebeurd, weet eigenlijk niemand meer. Wat vaststaat: DETO 35+ speelde wedstrijden tegen ON, PH en SVZW. Wat ook vaststaat: het leek nergens op. Voetbaltechnisch was het alsof 22 mannen tegelijk met hun veters aan elkaar vastzaten en probeerden een rollator vooruit te trappen. Maar toch... toch stond DETO na afloop met 7 punten uit 3 wedstrijden bovenaan. Hoe dan?

René Nijhof. De man. De mythe. De metaalbewerker. In minuut 43, onder luid gesnurk van de aanwezige toeschouwers, kreeg DETO een penalty. René liep naar de stip, keek naar de bal, toen naar zijn voeten... en liep terug

naar de kleedkamer. Verwarde blikken. Verwarring. Paniek.

Twee minuten later keerde hij terug. Met werkschoenen. Met stalen neuzen.

De tegenstander vroeg nog: "Mag dat wel?" Maar de scheidsrechter was op dat moment druk bezig met het uitknijpen van een frikandel in z'n borstzak, dus René mocht door. Hij nam een aanloop alsof hij een muur ging slopen en haalde uit met de punt...

BOEM.

De bal vloog niet richting goal, maar richting Venus. In het net zat een gat ter grootte van een kinderfiets. De keeper lag drie meter verderop in een konijnenhol. Het scorebord ontplofte spontaan. René? Die poetste z'n werkschoenen af aan een graspol en vroeg of de kantine nog open was.

De derde helft bij ON: een masterclass "hoe het niet moet"

Na deze voetbalshow (nou ja), togen de mannen naar de kantine van ON. Een plek waar de tijd lijkt stil te staan sinds 1973. We moesten VRAGEN of de TV aan mocht. Voor FC Twente nota bene. Bij elke andere club gaat die automatisch aan, met commentaar, bitterballen, karaoke en rookmachines. Hier? Een zwart scherm en stilte.

De hapjes dan? Nou...

Keuze 1: iets dat sterk deed denken aan konijnenkeutels, maar minder smaak had.

Keuze 2: een verdacht glimmend hondenbot (volgens geruchten van buffelleer).

Saus? Nee. Dat bestaat daar niet. Wel een zoutvaatje, maar die was opgevuld met kiezelstenen.

De enige die zichtbaar genoot, was Robin "de Pitbull" Smits, die het hondenbot opat zonder te kauwen en daarna met z'n kop tegen de muur ging staan, "voor de cooling down".

Om 23.00 uur gingen ineens de TL-balken aan – alsof de ME binnenviel – en om 00.00 uur klonk er muziek. Of althans, dat vermoeden we. Iets tussen Tibetaanse keelzang en een printer die vastloopt. Een track genaamd "Geheime Sfeer 2004 (Unmastered)".

Samenvatting? Het was alsof je naar een toneelstuk keek over hoe je een vrijdagavond niét gezellig maakt. Of naar een documentaire over uitdrogend beton.

Over 2 maanden revanche in Vriezenveen – mét hapjes, muziek, vuurwerk en René in veiligheidsschoenen maat 46.

Zet het in je agenda. En neem je gehoorbescherming mee.